

[Grethe Fenger Møller]

medlem af en faglig organisation, på demokratisk vis kan afgøre, hvorvidt de pågældende ønsker at yde støtte til det ene eller det andet formål, for så er de ikke forpligtet til at være medlem af den pågældende organisation. Det er den måde, vi egentlig finder ville være mest rimelig til at fremme det, der har været forslagsstillernes tanke her.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal, jeg havde nær sagt for Gud ved hvilken gang, igen sige nogle ord om dette forslag og så i øvrigt gøre opmærksom på, hvad jeg har sagt ved tidligere lejligheder. Det er selve foreningsdemokratiet, der sættes til debat i dette forslag. Det handler om, hvorvidt foreninger og medlemmer i forskellige foreninger kan få lov til at bestemme sig til, hvad de vil bruge deres midler til. Man vil nu til at lovgive om, hvad de skal, og hvad de ikke skal. Det synes jeg er for groft, og jeg skal afvise forslaget.

Lovforslaget drejer sig godt nok om alle foreninger og organisationer, men vi ved alle sammen godt, at det er fagbevægelsen, det handler om. Det handler om, at man vil angribe fagbevægelsens ret til at bruge deres midler, som de vil. Det handler om, at fagforeningsmedlemmerne på generalforsamlingerne ikke skal have lov til at sige: vi vil godt i den kommende valgkamp støtte dette eller hint. Det er det, det handler om, at det skal man altså ikke have lov til. Det viser klart, hvad fremskridtspartiet er for et parti. Jeg tager stærkt afstand fra det.

Socialistisk folkeparti har været ude for for nylig, at SiD har sagt, at man ikke ville give penge til socialistisk folkeparti. Det er vi naturligvis kede af, for vi kan godt bruge de penge, men vi kunne ikke drømme om at sætte spørgsmålstegn ved, om det er deres ret at sige, at vi ikke skal have de penge. Naturligvis skal det være det. Men de skal også have mulighed for – ved at vi afviser sådan et forslag – alligevel at ombestemme sig.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal takke venstres fungerende ordfører i dag for hans interesse for det radikale venstres landsmøde. Det glæder mig, at venstre i den grad følger med i, hvad vi siger.

I relation til det konkrete lovforslag vil jeg dog sige, at det måske havde været nok så

enkelt for hr. Jens Peter Jensen at gå tilbage til de tidligere forhandlinger for lidt mere nuanceret at se på, hvad det radikale venstre mente om dette lovforslag. Det jo er en gammel kending. Hvis hr. Jens Peter Jensen havde gjort det, ville han have kunnet se, at det radikale venstre principielt har stillet sig positivt over for dette lovforslag, men samtidig har sagt, at dette forslag kan ikke stå, som det står. Der er andre elementer, der skal med ind i forslaget, nemlig hele spørgsmålet om bidrag til de politiske partier i al almindelighed. Vi kan ikke kun vende os mod organisationerne. Jeg kan her henvise til, hvad mindst to tidligere ordførere i dette spørgsmål har sagt, nemlig hr. Bolvig og fru Janne Normann. Jeg skal ikke gentage, hvad de fremhævede dengang.

Vedrørende det konkrete lovforslag vil jeg tilføje, fordi det ikke har været så meget fremme tidligere, at vi finder, at lovforslaget i den form, hvori det foreligger, bestemt ikke er entydigt. Hvad er politisk arbejde? Det er sådan set et meget gråt område. Det kan være oplysningsarbejde, det kan være avisvirksomhed, og det kan være mange andre ting. Hele begrebet politisk arbejde er ikke særlig entydigt, og det er en svaghed ved dette forslag.

De to spørgsmål, som arbejdsministeren især beskæftigede sig med i dag og også ved de tidligere lovforslag, var spørgsmålet om organisationerne og spørgsmålet om bidrag til politisk virksomhed.

Arbejdsministeren sagde ved den sidste debat, vi havde her, at det fortsat er regeringens opfattelse, at enhver forening eller organisation har en selvfølgelig ret til at træffe beslutninger om, hvilket formål den pågældende forening eller organisation ønsker at støtte. Jeg tror, det var nøjagtig det samme, der blev sagt i dag. Her synes jeg man må erkende, at der trods alt er forskel på interesseorganisationer og foreninger. Man kan ikke uden videre slå alle interesseorganisationer og foreninger sammen, fordi man i en almindelig forening nu engang, hvis man er utilfreds med de flertalsbeslutninger, der træffes dér, kan vælge at melde sig ud, uden at det har nogen arbejdsmæssige konsekvenser. Det kan man reelt ikke, når det drejer sig om en faglig organisation, hvad enten den har direkte udtalte eller ikke direkte udtalte eksklusivaftaler og -bestemmelser. For